

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 16. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Torsdag den 27. marts 2008
Tidspunkt: 15.15
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Henrik Høegh (V) næstformand, Karsten Lauritzen (V), Yildiz Akdogan (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Bjarne Laustsen (S).

Desuden deltog: Statsminister Anders Fogh Rasmussen.

Punkt 1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008

Det Europæiske Råd 13-14/3-08 – Bilag 8 (Formandskabets konklusioner af 14/3-08)

Det Europæiske Råd 13-14/3-08 – Bilag 5 (brev af 5/3-08 til statsministeren fra Forbrugerrådet)

Det Europæiske Råd 13-14/3-08 – Bilag 1 (Formandskabets udkast til kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (072) – bilag 163 (Kommissionens og Generalsekretærens rapport om "Klimaændringer og den internationale sikkerhed")

EU-note (072) – E 24 (notat af 19/3-08 om mødet i Det Europæiske Råd den 13-14/3-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 192, side 590 (senest behandlet i EEU 13/3-08)

Statsministeren: Der var topmøde den 13. og 14. marts, og det blev et rigtig godt topmøde set med danske øjne. Jeg vil nævne de vigtigste resultater.

For det første var der bred enighed om, at Kommissionens klima- og energipakke skal være færdigforhandlet inden årets udgang. Netop ønsket om en klar tidsplan har været en vigtig dansk prioritet. Med en aftale i 2008 kan EU vise resten af verden, at vi står ved vores løfter, og at vi fortsat vil udøve et globalt lederskab på klimaområdet. Jeg opfordrede til, at vi endda stiler efter en aftale inden klimakonferencen i Poznan i Polen til december. På den måde vil vi sikre det bedste grundlag for at indgå en global klimaafnale på klimakonferencen i København i december 2009.

Der var også en første drøftelse af pakkens indhold. Generelt må jeg sige, at reaktionerne var positive. Der er dog ikke nogen som helst tvivl om, at der er lande, som finder målene for reduktion af drivhusgasser og for vedvarende energi rigeligt ambitiøse. Og fra flere sider blev der udtrykt bekymring for, hvad pakken vil betyde for samfundsøkonomien, og hvad den vil kunne komme til at betyde for erhvervslivets konkurrenceevne. Det viser, at handlingerne ikke nødvendigvis bliver helt enkle. Jeg tror oven i købet, man

kan sige, de bliver særdeles komplicerede. Der vil kunne opstå et pres for at udvande de høje ambitioner. Fra dansk side forsvarede vi Kommissionens pakke, og det tror jeg også vil blive vores vigtigste opgave i det videre forløb.

For det andet drøftede vi vækst- og beskæftigelsesdagsordenen. Der var bred enighed om at fortsætte reformarbejdet – både på EU-niveau og i medlemslandene. Det er nødvendigt for at sikre, at Europa også i fremtiden kan klare sig i den globale konkurrence. Jeg synes især, det er positivt, at topmødet tilsluttede sig visionen om, at det indre marked nu skal udbygges med det, vi kalder den femte frihed, nemlig den fri bevægelighed for viden. Det er jo en dagsorden, vi fra dansk side har arbejdet hårdt for gennem længere tid.

Der var også opbakning til at fremme arbejdet for et mere dynamisk erhvervmiljø med bedre rammevilkår og færre administrative byrder. Det vil ikke mindst komme de små og mellemstore virksomheder til gavn.

Jeg vil også godt fremhæve, at topmødet sendte et klart signal om øget fokus på beskæftigelsesindsatsen, herunder gennem forbedret uddannelse og efteruddannelse. Endelig kan vi med danske øjne glæde os over, at "flexicurity"-dagsordenen har fået en prominent placering i konklusionsteksten.

For det tredje drøftede vi situationen på de finansielle markeder i lyset af den senere tids uro. Alle var enige om, at situationen skal følges tæt, og at der kan være behov for at øge markedernes gennemsigtighed. Samtidig var der også enighed om, at eventuelle nye regler og adfærdskodeks først og fremmest må gennemføres på globalt plan for at sikre ordentlig effektivitet. Lad mig i øvrigt nævne, at det på topmødet blev præciseret, at der skal gøres en øget indsats for at bekæmpe grænseoverskridende skatteunddragelse. Det er en klar dansk prioritet, hvilket jo også fremgår af den nye Europapolitiske aftale, som et bredt politisk flertal står bagved.

For det fjerde blev der opnået enighed om principperne for en såkaldt Middelhavsunion. Målet er at styrke EU's regionale samarbejde med de lande, der grænser op til Middelhavet. Nu vil det så være op til Kommissionen at udarbejde et konkret forslag. Men det står klart, at der vil blive tale om et samarbejde, der omfatter alle EU-medlemslande, og som vil bygge videre på det eksisterende middelhavssamarbejde – det, der bliver kaldt Barcelona-processen. Det kan vi fra dansk side hilse velkommen.

Endelig kan jeg oplyse, at den hollandske premierminister Balkenende under middagen kort orienterede om den hollandske håndtering af Wilders-sagen.

Jeg kan også oplyse, at udenrigsministrene i forbindelse med topmødet drøftede situationen i Afghanistan. Drøftelsen bekræftede, at der er bred enighed om, at EU skal spille en større rolle i Afghanistan.

Anne Grete Holmsgaard noterede sig, at man holder fast på 2 graders målsætningen, hvilket er meget betydningsfuldt, så man ville leve op til det, man besluttede på forårstopmødet sidste år. Hun gjorde imidlertid opmærksom på, at

på Bali havde man blandt Kyotolandene lavet en resolution, som sagde, at det var nødvendigt, at de industrialiserede lande reducerede med 25-40 pct. inden 2020, hvis man skulle have en chance for at holde sig under 2 graders målsætningen. På den baggrund spurgte hun, om det var noget, Danmark tog op på topmødet, eller om der var andre lande, der tog det op.

Hun forstod, at der havde været en drøftelse med Solana om dennes udspil om klima- og sikkerhedspolitik, og spurgte, om der kom noget handlingsorienteret ud af det. Hun ville gerne vide, om Danmark havde noget forslag til, hvordan man kommer videre med handlinger. Under forlæggelsen havde Steen Gade således peget på betydningen af, at man gjorde klimaspørgsmålet til et permanent spørgsmål i FN's sikkerhedsråd ved at lave en eller anden form for et ekspertpanel.

Endelig spurgte hun, hvilke initiativer man vil tage for at følge op på den frie bevægelighed for viden.

Bjarne Laustsen glædede sig over det, statsministeren sagde om, at flexicurity havde fået en fin placering på dagsordenen, men ville gerne vide, hvad der mere præcist lå i det. Han mindede om, at man før påske havde haft et glimrende samråd med udenrigsministeren om Vaxholm-dommen, og spurgte, om der var noget nyt om den sag.

Yildiz Akdogan beskæftigede sig med den Middelhavsunion, som hun forstod den franske præsident havde sat i gang, og spurgte, hvad den egentlig gik ud på, og hvad konsekvenserne er af den i forhold til Barcelona-processen. Hun ville gerne vide, om det blot endte med øget bureaukrati.

Svend Auken rejste spørgsmålet om tidsperspektivet vedrørende klima- og energipakken, idet han forstod, at statsministeren ønskede, at man skulle være færdige med den til Cop14 i Polen til december 2008, og spurgte, om det også indebar en endelig accept fra Europa-Parlamentet inden det tidspunkt, idet han henviste til, at det i den internationale presse blev nævnt, at man ville være færdige tidligt i 2009.

I relation til den globale økonomiske krise nævnte han den dramatiske svækkelse af dollaren i forhold til euroen og pegede på det kæmpeproblem, dette gav med konkurrenceevnen, ikke blot i forhold til det amerikanske marked, men også på andre internationale markeder. Derfor rejste han spørgsmålet, om det ikke var bedre at gøre noget nu for i tide at få talt med amerikanerne, så man undgår, at recessionen får alvorlige virkninger.

Statsministeren slog i anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om 2 graders målsætningen og om en reduktion på 25-40 pct. fast, at den målsætning, der er besluttet i EU, er en reduktion på 20 pct. i CO₂-udslippet unilateralt for EU, men 30 pct., hvis der indgås en global aftale. Det holder vi os til, at det blev bekræftet på topmødet. Statsministeren tilføjede, at det i sig selv indebar en indsats, og at han var overordentlig tilfreds med, at man havde fastholdt denne ambitiøse målsætning. På topmødet havde der overhovedet ikke været drøftet andre målsætninger.

Redegørelsen fra Solana om klima og sikkerhed havde ikke udløst nogen lang drøftelse. Statsministeren henviste til punkt 26 i konklusionsteksten, hvorefter der vil blive arbejdet videre med dette tema med henblik på at færdiggøre overvejelserne i løbet af 2008. Han tilføjede, at der var tale om en meget interessant redegørelse, men det var kun et første oplæg, og man ville arbejde videre med sagen. Der har ikke i den sammenhæng været nogen drøftelse af FN-reformer. Med hensyn til, hvad der nærmere ligger i den frie bevægelighed for viden, pegede statsministeren på punkt 8 i topmødekonklusionerne. De vil nu selvfølgelig blive fuldt op på forskellig vis. Statsministeren tilføjede, at han selv syntes, at en af de ting, der skal til for at føre det ud i livet, er at udbygge de forskellige udvekslingsprogrammer, som EU har.

Statsministeren svarede Bjarne Laustsen, at man på topmødet ikke havde drøftet Vaxholm-dommen.

Statsministeren svarede Yildiz Akdogan vedrørende Middelhavsunionen, som omtales i en særlig erklæring i topmødekonklusionerne, at der på topmødet var enighed om at foretage en opgradering af de initiativer, som allerede er i gang – og har været det siden 1995 – under Barcelona-processen, der drejer sig om et forstærket samarbejde mellem EU og landene omkring Middelhavet. Han tilføjede, at man på topmødet ikke havde truffet nogen beslutning om det detaljerede indhold i denne opgradering, men det skulle Kommissionen nu komme med et forslag til. Statsministeren understregede, at projektet inkluderer alle EU-landene – ikke blot landene omkring Middelhavet. Tanken er, at man skal drøfte sagen på et topmøde, der holdes i Paris den 13. juni. Det betyder vel også, at man på EU-topmødet til juni skal træffe beslutning om det nærmere indhold. Han delte fuldstændig Yildiz Akdogans synspunkt om, at vi ikke skal bygge et nyt bureaukrati op, men mente, der var behov for en opprioritering af samarbejdet, som der var for lidt dynamik i.

Statsministeren gav Svend Auken ret i, at hvis man i EU-kredsen skal være færdige med energipakken inden Cop14, betyder det, at vi skal være færdige i december 2008, men det behøver ikke nødvendigvis ske på et topmøde, men kan ske på almindelige rådsmøder. Der ligger selvfølgelig i topmødekonklusionerne en opfordring til det franske formandskab om at presse på i andet halvår af 2008 for at færdiggøre energipakken så tidligt som overhovedet muligt.

Statsministeren forventede, at der kunne blive en drøftelse af sagen på topmødet i oktober, således at den eventuelt kunne gøres færdig på rådsmøder efterfølgende. Han syntes, det kunne være et godt signal, hvis EU kunne være færdig inden klimakonferencen i Polen. Det er klart, at det kræver Europa-Parlamentets aktive medvirken, men det, statsministeren talte om, når han beskæftigede sig med tidsplanen, var behandlingen i rådssammenhæng og på topmøder. Det kræver selvfølgelig, at der er en forståelse med Europa-Parlamentet, men det kan godt være, der efterfølgende vil være en formel færdiggørelse i Parlamentet i 2009. Statsministeren tilføjede, at Europa-Parlamentets formand, som deltog ved indledningen af topmødet, erklærede, at Parlamentet var meget opsat på en hurtig procedure. Pöttering kommer jo til København i næste uge og skal have et møde med Europaudvalget, og det vil

være en glimrende lejlighed til at tage sagen op og understrege den vægt, vi lægger på den.

På topmødet havde man ikke haft en indgående drøftelse af valutakursrelationerne, man premierminister Juncker havde på Eurogruppens vegne givet en kort orientering om den finansielle situation. Statsministeren erklærede sig enig med Svend Auken i, at valutakursrelationerne i høj grad er et spørgsmål, vi skal være opmærksomme på.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at EU selv havde været udfarende med hensyn til at afgive en erklæring blandt Kyotoparterne om 2 graders målsætningen og de 25-40 pct., og betegnede det derfor som skuffende, at ingen – heller ikke Danmark – havde nævnt det på topmødet.

Hun var godt klar over, at det kun var en indledende drøftelse, man havde haft om Solanas redegørelse for klima og sikkerhed. Hun ville gerne vide, hvad statsministerens holdning var til at gøre klima til et permanent emne i Sikkerhedsrådet.

I relation til den frie bevægelighed for viden fremgår det af topmødekonklusionerne, at der skal laves et charter om intellektuelle rettigheder. Hun spurgte, hvordan det arbejde skal foregå, og hvad "indgangsbønnen" vil være. Skal man have et friere flow af viden, eller skal man stramme skruen med hensyn til, hvad der skal kunne patenteres og beskyttes? Hvem skal rent faktisk lave udkast til et charter, og er det noget, Europa-Parlamentet bliver involveret i?

Bjarne Laustsen var skuffet over, at man i forbindelse med drøftelsen om flexicurity ikke havde nævnt Vaxholm-dommen. Han spurgte, om statsministeren mener, det er en sag, der skal løses her i landet.

I relation til den frie bevægelighed for viden pegede Bjarne Laustsen på, at man i forbindelse med forelæggelsen havde drøftet det princip om gratis uddannelse, vi har her i landet, mens eleverne i andre lande skal betale for deres uddannelse. I hvilken grad blev det diskuteret under topmødet?

Yildiz Akdogan takkede for det gode svar fra statsministeren, men syntes, det lød, som om Barcelona-processen var helt opløst. Derfor ville hun gerne vide, hvad man mente, når man talte om at opgradere Barcelona-processen.

Hun forstod, at den hollandske regering havde udtrykt bekymring i anledning af den korankritiske kortfilm i Holland. Nogle politiske partier henviste til Danmark som et foregangsland med hensyn til ytringsfrihed. Det gav Yildiz Akdogan anledning til bekymring for, om vi kan gå hen og blive et argument for højreorienterede populistiske grupper.

Henrik Høegh henviste til, at udvalget i uge 10 havde været i Tyrkiet og hørt om tyrkernes arbejde med de forskellige kapitler og med at leve op til de indeholdte krav. På den baggrund ville han gerne vide, om der i tilslutningen til Middelhavsunionen ligger en imødekommelse af Sarkozys udtalelser om Tyrkiet i valgkampen, som man var meget optaget af i Tyrkiet.

Statsministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at så vidt han var orienteret, var der på Bali ikke truffet nogen beslutning om en 25-40 procents reduktion, og gentog, at EU's politik, sådan som den blev fastslået sidste år, drejer sig om en

20 pct. reduktion af CO₂-udslippet, dog 30 pct. som led i en global aftale. Det synes vi er en meget ambitiøs målsætning, og statsministeren mente, det var en indsats i sig selv at fastholde den på topmødet. Det mente han ikke, man skulle forstyrre med alle mulige andre tal.

Statsministeren havde ikke decideret taget stilling til, om man skal gøre klima til en permanent del af Sikkerhedsrådets arbejde, men for så vidt troede han, det kunne være en god idé at tage de sikkerhedspolitiske aspekter af klima- og energipolitikken op. Klimaforandringer kan jo føre til, at der er områder, hvor der bliver vandmangel, og at der er områder, hvor mulighederne for landbrug bliver forringet, ligesom der kan være beboede områder, som bliver ødelagt eller gjort ubebyggelige. Alt det kan føre til klimaflygtninge. Så der er utroligt mange sikkerhedspolitiske aspekter, som det bestemt er relevant at tage op i en Sikkerhedsrådssammenhæng.

På topmødet havde man ikke i detaljer diskuteret, hvad der skulle stå i charteret om intellektuelle rettigheder. Det vil man vende tilbage til, når de relevante ministerråd skal behandle sagen.

Statsministeren svarede Bjarne Laustsen, at han troede, vi ville være bedst tjent med, at sagen om beskyttelse af den danske model fandt en dansk løsning. Det er grunden til, at regeringen har nedsat et udvalg, hvor man i et meget tæt og i øvrigt også særdeles positivt samarbejde med arbejdsmarkedets parter prøver at finde en løsning. Statsministeren var rimeligt fortrøstningsfuld med hensyn til, at vi kan finde en sådan løsning.

I relation til den frie bevægelighed for viden pointerede statsministeren, at der fra EU's side ikke er lagt op til noget, der anfægter princippet om adgangen til gratis uddannelse i Danmark. I anledning af den sag, som har været fremme i pressen – og som muligvis er anledning til spørgsmålet fra Bjarne Laustsen – om uretmæssig betaling for deltagelse i det såkaldte Erasmus Mundus program, har videnskabsministeren nedsat en arbejdsgruppe, der i samarbejde med universiteterne analyserer problemstillingen. Statsministeren gjorde opmærksom på, at for regeringen er det afgørende, at princippet om gratis uddannelse bliver fastholdt.

Statsministeren sagde i anledning af Yildiz Akdogans indlæg, at Barcelona-processen ikke er opløst, men tværtimod bliver forstærket.

Statsministeren syntes ikke, det gjorde noget, at Danmark bliver nævnt som foregangsland, når det drejer sig om ytringsfrihed. Han ville være ked af, hvis det blev betragtet som specielt højreorienteret, idet han mente, der var bred tilslutning til synspunktet i Danmark. Derfor havde han fundet anledning til at tage afstand fra en række af Geert Wilders udtalelser.

Statsministeren svarede Henrik Høegh, at Middelhavsunionen ikke skal ses i sammenhæng med optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet, som ikke blev drøftet på topmødet. Middelhavsunionen er et selvstændigt initiativ, der sigter på at give mere dynamik i arbejdet.

Formanden nævnte, at der på Bali dels blev afholdt Cop13, men samtidig var der et møde i MOP – Meeting of the Parties, altså for deltagerne i Kyotoprotokollen –

og det var en resolution fra det sidstnævnte møde, Anne Grete Holmsgaard havde henvist til. Svend Auken tilføjede, at han troede, det var rigtigt, når statsministeren sagde, at bare det at fastholde de 20, respektive 30 pct. kunne blive ganske vanskeligt.

Han var klar over, at man på topmødet ikke i detaljer havde diskuteret charteret for intellektuelle ejendomsrettigheder, men spurgte, hvordan selve processen vil blive, og i hvilket omfang Europa-Parlamentet og Folketinget vil blive inddraget.

Yildiz Akdogan understregede, at hun intet havde imod ytringsfriheden og selvfølgelig ikke var imod, at Danmark blev betragtet som foregangsland, når det drejede sig om ytringsfrihed, men hendes bekymring drejede sig om, at nogle personer misbrugte vores holdning. Derfor var hun glad for, at statsministeren havde taget afstand fra nogle af Geert Wilders holdninger.

Statsministeren gentog, at han mente, man skulle fastholde den beslutning, som EU havde truffet med hensyn til klima- og energipakken i marts 2007.

Han svarede formanden, at der ikke havde været nogen debat om charteret om intellektuelle ejendomsrettigheder på topmødet. Kommissionen vil komme med et forslag, som vil blive behandlet efter den almindelige procedure.

Han var meget opmærksom, når personer ville tage den danske regering til indtægt for ting, som vi ikke ønskede at blive taget til indtægt for. Det var derfor, han havde fundet anledning til at præcisere nogle ting i forbindelse med Geert Wilders besøg i Danmark.